

„EDINOST“

Izhaja enkrat na dan, razen nedelj in praznikov, ob 4. uri popoldne.

Naročnina znaša:

za celo leto 24 kron
za pol leta 12 „
za četrt leta 6 „
za en mesec 2 kroni

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Po tobakarnah v Trstu se prodajajo posamezne številke po 6 stotink (3 nč.); izven Trsta pa po 8 stotink (4 nč.).

Telefon št. 870.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinost“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Edinost

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč.

Oglasi

se računajo po vrstah v petlu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale domači oglasi itd., se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Dalmacija in Dalmatinci.

(Iz hrv. krogov.)

Leta 1102, torej ravno pred 800 leti, je ogrski kralj Koloman prekoračil šumečo Dravo, da s silo podvrže Hrvatse svoji vlasti. Pričakovala ga je silna hrvatska vojska. Koloman se je ustrašil, ter se začel dogovarjati s hrvatskimi poglavarji, utemeljujé svoje pravo na sorodstvo s pokojnim kraljem Zvonimiro. Posavski Hrvatje (med Dravo in Savo) so se dali zaslepiti in priznali kralja tuje krvi. Ali niso ga pripoznali primorski, sosebno pa ne dalmatinski Hrvatje. In celo, ko je Koloman krenil proti zapadu, da se tam — po običaju hrvatskih kraljev narodne krvi — da kronati v kakem primorskem mestu: ustavil ga je nekje pri Gvozdu (Kapela) Peter Svačić, že kronani kralj primorske Hrvatske. Junak Peter je pal v krvavi bitki in z njim je pala hrvatska samostanost...

Kje so sedaj potomci viteškega Svačića, kje unuki junaških pristašev njegovih? Se-li more danes trditi, da so Dalmatinci ostali, kar so bili, to je: vrednejši, boljši del hrvatskega naroda? Meni se zdi, da je v njih sedaj premalo samozavesti, premalo ponosa in premalo umevanja dolžnosti!

Da ni tako, ali bi bilo mogoče, da v deželi, ki ima le 3% Italijanov, a 97% Hrvatov (in Srbov), da v taki deželi Italijani napadajo in pretepejo Hrvatse, kakor se je lanskega leta dogodilo v Spljetu, a tega leta v Zadru? Da: 3% Italijanov napadajo in pretepejo 97% Hrvatov.....!

Dalmatinci imajo — menda radi solidarnosti z brati v banovini — »narodno stranko«, »stranko prava« in »čisto stranko prava«. Ako so pravaški radikalni, potem so »čisti pravaški« še radikalnejši, pak v ime te radikalnosti v prvem mestu Dalmacije v Spljetu, govore med seboj malone izključno — italijanski!

Voditelji so tudi v tem... voditelji! A narodna stranka se odlikuje najbolje v tem, da ne občuje z narodom, da narod prezira!

Zastopniki naroda so vsi — brez izjeme — uzorni. Eden je izvoljen, ker se je v hrvatski Dalmaciji drznil reševati akte v hrvatskem jeziku. Nekdo drugi je postal »vitez«, ker v parlamentu ni nikdar spregovoril niti besede. Nekdo tretji ni postal vitez, da si molči kakor oni drugi. Nekdo četrti je slavil

nekako petindvajsetletno pak je v listu, ki izhaja vsaki dan, priobčeval skozi štiri mesece čestitke, ki so mu jih doposlali prijatelji povodom slavlja. Nekdo peti... Dosti, dosti, dosti!

Nu, tudi v Dalmaciji je ljudij, ki so oboroženi potrebno umnostjo, potrebno dobrovoljo in (kar je najvažnejše) potrebnim političnim poštenjem. — Jeden teh je g. dr. Smolaka.

Dal Bog, da on in njegovi pristaši izčistijo vse, kar ima Dalmacija gnilega!

Hrvat.

Politični pregled.

V Trstu, 3. oktobra 1902.

Nagodba — sklenjena?!

Včeraj smo v uvodnem članku izrekli mnenje, da to pot pride, če tudi z muko, do sporazumljenja med obema vladama. Da si so te dni dve poročila — in tudi ona prijateljice gosp. Koerberja, »Neue Freie Presse« — zvenela jako pesimistično in se je te dneve sploh označalo kakor kritične prve vrste, vendar sta govorila dva momenta za to, da pride do sporazumljenja. Odločno pojavljena volja krone — cesar je radi teh pogajanj definitivno odpovedal svoj izlet na lov — in pa čas, ki beži, ki sili, ki neizprosno hiti proti onemu momentu, ko bo trebalo sklepati trg. pogodbe ter pušča le še kratko razdobje za veliko delo, ki ga bodo zahtevale razprave v parlamentu o nagodbi.

Rečena dva momenta sta brezdvomno delovala na obojestranski vladi tako, da more že prej omenjena prijateljica dra. Koerberja javiti v svojem zadnjem izdanju, da je v vprašanju nagodbe storjen odločilen korak, kers o velike težave premagane! V meritoričnem pogledu — tako trdi »Neue Freie Presse« — je doseženo popolno soglasje med obema vladama ter je sklep nagodbe smatrati zagotovljenim, oziroma: dejanski (če tudi še ne formalno) dovršenim! Kar je še storiti, se stori te dni še v Budimpešti, osobito se določijo tam še zadnje nerešene postavke v carinskem tarifu. Ta poslednji je tudi ves čas delal velike težave.

Boj med obema vladama je izvojevan. Sedaj bo na gospodu Koerberju, da v parlamentu pokaže svojo diplomatsko spretnost! V boju za nagodbo v parlamentu bo kabi-

govorila le tako, da bi prikrila stvar pred služabništvom.

Baronica se je oblekla v tem hipu; počesala je lase za silo, ogrnila se s težkim volnenim plaidom in hitela v park. Ko je šla po parku, je obstala za hip in se ogledala, da-li zapazi koga? Ni videla nikogar. Tedaj je uprla pogled na stezico, ki je bila posuta finim peskom. Ha! tu bo plen! Šla je počasi in oprezno naprej. Tu je sled od malih ženskih čevljev, katerih visoke pete so bile nekoliko globokejšje vtisnene v pesku; a tu je utisek moške noge. Sled je bila nepretkana in je vodila popolnoma lepo do one skupine smerek, kamor je zavila Melita z Alfredom. Ko je baronica prišla v bližino, je začela stopati tiho in oprezno, kakor da preža. Slišala je šepet, gibanje — — in kakor da je pala z neba, se je pokazala na urodu in se javila svojim močnim glasom:

»Dobro jutro!«

Kakor da je strela udarila, sta se ljubimeca spustila in skočila na noge.

»Brezobraznost!« je izustila Melita skozi stisneno zobe ter vrgla besen pogled na baronico, dočim je Alfred stal blede in poražen ter gledal v tla.

»Glej, to je Mely... A jaz sem mislila, da je Ljubica!« je rekla baronica na videz

net Koerberjev lič boj tudi za svojo ekzistenco.

Poročilo senatorja Villarija. Torej nekoliko pripomb. Letos je senator Villari svojo poročilo na občeem zboru društva »Dante Alighieri« posebno raztegnil v podrobnosti. Govoril je o naših pokrajinah kakor o predelih, ki faktično, državnopravno, sicer niso še priključeni sosednjemu kraljestvu, ki pa že spadajo v sfero interesov obojeitalne Italije. Med onimi, ki so z velikim interesom in intenzivnim zanimanjem poslušali poročilo družbinega predsednika, je bil — kakor je notorično — oficijelni zastopnik vlade, bilo je visokih državnih funkcionarjev, častnikov in došel je na zborovanje — kakor smo zabeležili včeraj — tudi pozdrav kraljev. Vspričo takih dejstev pač ne more biti dvoma, kako stališče zavzema oficijelna Italija do društva »Dante Alighieri« in nje govih ciljev. Oficijelna Italija pritrja delovanju rečenega društva: njega ciljem in tudi sredstvom, katerih se poslužuje, potem, katera hodi. Te poti pa se stekajo v naših pokrajinah, sečejo v jugoslovansko last. — Družba »Dante Alighieri« se umešava v notranji avstrijski stvari — na to stran je izključen vsaki dvom po poročilu senatorja Villarija o svojim potovanju po avstrijskih pokrajinah; oficijelna Italija odobruje to umešavanje — na to stran govore zopet preglasno dogodki na občeem zboru. Oficijelna Italija se zanima za boje Italijanov v naših pokrajinah, a (kakor prča poročilo Villarija) to zanimanje nikakor ni samo platonično, ampak se kaže tudi v materijalnem podpiranju in direktnem moralnem vspodbujanju — v dejstvih!

Posezanje družbe »Dante Alighieri« v avstrijske pokrajine ob očitnem soglasju z oficijelnimi krogi Italije pa je — bi menili mi — moment, ki bi moral siliti avstrijske oficijelne kroge, da ne puščajo še nadalje, kakor so, žal, do sedaj, lahkomišljeno iz vida tega razmerja med društvom z eklatantno irredentarskimi cilji in tistimi oficijelnimi krogi v Italiji, od katerih sme naša država zahtevati nekoliko več lojalnosti!

Ako si dobro ogledamo poročilo Villarija, kjer govori o bojih med Italijani in Slovani v naših pokrajinah, moramo slutiti, da se o njegovem potovanju po naših krajih delovali nanj razni uplivi, katerim je dal

popolnoma mirna; na to se je obrnila in odšla po svoji poti.

»Špijonaža najpriprostejše vrste!« je besnela Melita, stiskaje čelo v gube. »Ta kača, ta čarovnica!«

»Za Boga, zberi se, Mely!« jo je miril Alfred.

»Jaz grem!... Tekoj oddidem!... Daj takoj zapreči za me!« je pravila Melita v največji besnelosti.

»Alfred!« je bilo čuti sedaj ojstri, zapovedujoči glas baronice, ki je šla nekoliko časa hitro naprej, a hkratu je obstala in se obrnila proti strani, kjer sta bila Alfred in Melita.

»Tako!« se je oglašil Alfred in se obrnil do Melite: »Kje se vidi, Mely?... Morda na Vrbskem jezeru«, jej je rekel v naglici.

»Ne, ne!... Jaz odpotujem takoj dalje«, je odgovorila ona. »Ne vprašuj me nič, jaz ne morem misliti, ni govoriti... Z Bogom!« Nudila sta si razburjeno roki in udarila vsak po svoji poti.

Ko se je Alfred približal baronici, ga je ista pogledala strogo v obraz in mu rekla:

»Reci tistej... brezsravnici«, da je ne maram videti v svojem dvoru niti minuto več.

»Ona je pripravljena takoj oditi!« je

izrazil v svojem poročilu in je zbok tega zašel v precej huda protislovja. Sedaj je vriskajoč optimist, potem pa hitro tužen pesimist; sedaj vidi stvar svitlo, koj na to pa zopet temno. Sedaj opisuje nas Slovane kakor mehak element brez odporne sile, ki se poitaljančuje od danes do jutri, v isti hip zopet kakor nacionalne bojovnike, katere naj bi Italijani posnemali.

A niso ta protislovja, ki so nas najbolj zanimala v poročilu na občeem zboru »Dante Alighieri«. Izvestni nenavadni akordi, ki jih je letos ubiral senator Villari in po katerih se letošnje njegovo poročilo jako razlikuje od svojih prednikov, so nas nekako frapirali. Ti akordi vzbujajo v nas mnenje, da oni, ki so letos okolo vodili Villarija, niso tako zatajevali faktičnih razmer v naših krajih, kakor v prejšnjih časih. Pred vsem zaslužuje, da je zabeležen, fakt, da je Villari izrecno govoril o ekzistenci Slovanov v teh krajih kakor o činitelju, s katerim trebarati! Saj je priporočal Italijanom celó, naj posnemajo Slovan v delavnosti! Villari sam je to pot desavoviral one, ki govore, da so to italijanske pokrajine! In ne le, da je priznaval našo ekzistenco, ampak je tudi govoril o Slovanih z nekim spoštovanjem, kakoršnjega nismo vajeni čuti od italijanske strani.

Zanimivo bi bilo doznati, da-li je bistro oko Villarija samega prodrlo meglo, v katero je dobival povite informacije, ali pa je med našimi Italijani samimi ljudij, katerim je začelo svitati spoznanje, da to ne koristi Italijanom, ako zatajujejo to, kar je! Ni treba ravno posebno finega posluha, da čujemo, kako iz izvajanj Villarija zveni namigavanje na možnost boljših odnosov med Slovani in Italijani. Govoril je n. pr. o »modrejših« med Slovani, ki žele sporazumljenja z Italijani; omenjal je prijateljskih odnosov med Slovani in Italijani v prejšnjih stoletjih. Obžaloval je nekako nezaupanje, navstalo med obema plemenoma vsled neprestanih srditih bojev. Menil je, da bodo Slovani spravljivejši, ako bodo videli življensko silo Italijanov. Najvažnejše pa je, da je se svojim izrekom, da po spoznavanju italijanske kulture in literature morejo Slovani utrditi svojo narodno kulturo, Villari priznal Slovanom pra-

odgovoril Alfred čmernege obraza, po katerem se je moglo soditi, da je tudi njega baroničen nastop jako ozlovoljil in ujezil.

»Tem bolje!« je rekla baronica in šla dalje, Alfred pa za njo, zaostajaje, kolikor je mogel.

Za eno uro je Melita odpotovala iz Winterhofs, ne poslovivša se od nikogar. Alfred je moral po baroničnem nalogu odjahati v gozdarnico, a baronica je šla v sobo Ljubice, katera je še trdno spala.

Služabništvo v dvoru je zaslutilo povod tako naglemu Melitinemu odhodu, in bilo je o tem mnogo govora in šepetanja v Winterhofu. Kljub vsemu temu Ljubica ni izvedela nikdar za ta dogodek. Baronica je hotela ohraniti pošteno mlado ženo, ki bi bila lahko nesrečna za vse življenje, ako bi izvedela ta dogodek.

Ko je Ljubica vstala in vprašala mame po Meliti, jej je povedala le ta, da je morala Melita takoj odpotovati. »Dobila je brzojavno depešo, a te ni hotela buditi... Pozdravljaj le po!«

»Ah, kako mi je žal, da je nisem mogla več videti!« je rekla sirota, ne vedoča, kakšna burja vihra nad njeno glavo.

(Pride še.)

MELITA.

Povest iz naše dobe.

Spisal Josip Evgen Tomić; prevedel Radl.

Drugi del.

VIII.

»Seveda!... Samo tebe.

»Nje ne ljubiš... Ne-li?«

»Kaj vprašuješ še?... Slišala si dovolj.«

»Ah, ti ne veš, kako jo mrzim.«

»Naj... ona ti ljubi... Ona ni kriva!...«

Ali ne govoriš o tem sedaj... v tem sladkem času... ne greniva si užitka... In tudi on jo je privil še močnejše k sebi... Njiju duši sta plavali v elasti, pozabila sta na svet in vse, kar je na njem, vedela sta samo za se in za svojo neizrečeno srečo.

Ali vsi niso pozabili na njo. Čim je Melita šla iz svoje sobe in odšla v park, javila je baroničina sobarica to takoj svojej gosposinji. Baronica je takoj sumila, da je nekaj v stvari.

»Daj mi hitro mojo jutranjo obleko!« je zapovedala sobarici. »Sramota bi bila za-me, da nisem pred njo bila na nogah... Gosposinja mora vedno prva vstajati!« je

vico in sposobnost dolastne narodne kulture.

To so akordi v Villarijem poročilu, ne navadni do sedaj indirektno nasprotni vsej tradiciji v dosedanjih politiki Italijanov proti nam. Nismo tako najivni, da bi menili, da bodo tem akordom sledile praktične posledice v našem razmerju do Italijanov. Ne, ni možno, ker so se Italijani preveč zarili v boj proti nam. Ali brez simptomatične vrednosti vendar niso označeni novi akordi v poročilu senatorja Villarija. Ali so pa ti akordi morda posledica sedanjega kursa italijanske vnanje politike? V tem slučaju pa bi imeli gospoda na Ballplatzu na Dunaju še nekaj več razloga, obračati svojo pozornost dogodkom, kakoršnji so občni zbori društva »Dante Alighieri«.

»Hrvatska stranka prava«. Združena opozicija na Hrvaškem se je slednjič sporazumela tudi glede imena. Ime bi moralo biti sicer postranska stvar, ker — delo je glavno. Ali ozirom na vprašanje združenja vseh hrvatskih opozicijskih elementov je ravno vprašanje imena igralo dolgo časa jako važno ulogo. In glasniki Khuen-Hedervaryjeve vlade so se tudi to pot rogali škodoželjno, da se ob vprašanju imena razbijejo vsi poskusi za ujedinjenje hrvatske opozicije ter so iz tega dokazovali sploh absolutno obnemoglost te poslednje. No, to pot so se varali vrli podajski zistemi, kajti za gor. označeno ime ne le da si se sporazumeli obe glavni skupini opozicije — stranka prava in neodvisna narodna — ampak se je »Obzor« pridružil želji »Hrvatske«, da se pridruži tudi »čisti«.

Pod zastavo »Hrvatske stranke prava« se hoče hrvatska opozicija boriti za svobodo in samostalnost domovine in naroda.

Te stranke so sicer tudi dosedaj stremile po tem cilju; ali velikega taktičnega pomena je vsekako, da so se združile tudi pod skupnim imenom.

»Agrarier Tagblatt« povdarja, da na tem dogodku, katerega mora le z veseljem pozdravljati sleherni Jugoslovane, ima zopet največ zasluge veliki škup Strossmayer. On je v svoji modrosti in velikodušnosti umaknil zastavo, na kateri je bilo zapisano njegovo ime, da so se mogli vsi boritelji za boljšo bodočnost naroda združiti tudi pod skupnim vnanjim znakom.

Veliki knez Nikolaj v Carigradu.

Včeraj je došla ruska vojna ladija »Georgij Pobedonoscev« v carigradsko pristanišče. Na krovu je bil veliki knez Nikolajevič, katerega so o prihodu vsprejeli sultanovi delegati, ruski poslanik Sinovjev in člani ruskega poslanstva.

Veliki knez se je na to v četverouprežni kočiji in v spremstvu jednega eskadrona konjice odpeljal v Ildiz-Kiosk, kjer ga je sultan najpriščneje vsprejel. Pozneje je sultan povrnil velikemu knezu obisk v Meraš-Kiosku, kjer bo veliki knez stanoval tekom svojega bivanja v Carigradu.

Burski generali »Debelo« prijateljstvo med Berlinom in Londonom je za hip malec skaljeno. Burski generali, ki so s svojim znanim proglasom apelirali na usmiljenje Evrope in Amerike, da bi svojim nesrečnim rojakom v južni Afriki, zboljšali grozno položaje, so ukrenili, da potrkajo zopet na tista vrata, ki so jim svojedobno ostala trdovratna zaprta: zaprosili so namreč za avdienco pred nemškimi cesarjem. Ni sicer še definitivno določeno, da-li bo tej prošnji ustrezno ali ne. Vendar prevladuje mnenje, da se to pot cesar Viljem ne bo hotel zopet postavljati v nasprotje z javnim mnenjem in s simpatijami ogromne večine nemškega naroda, in da bo torej bžkone ustrezno prošnji!

Ali že možnost, da bo nemški cesar hotel slušati prošnjo za usmiljenje do nesrečnega ljudstva burskega, ki mora vrhu tega, da je izgubilo toliko svoje krvi, svojo samostojnost in svojo svobodo, trpeti po nanjkanje na vsem neizogibno potrebnem za življenje: že ta možnost, da cesar Viljem vsprejme prošee burske generale, je silno ozlovoljila v Londonu in angleški listi dajejo glasno izraza svoji nevolji. Nemški listi pa tudi odgovarjajo in odločno reagirajo na žaljive pretenzije angleških listov.

Če prav je že vedenje Angležev pred in med vojno moralo ogorčati vasko sočutno srce, pa vendar ni bilo tako grdo, kakor je sedanje, ko ne le sami ne privoščajajo pomoči bednim Buram, ampak poraženim, premaganim, strtim ne privoščajajo usmiljenja od strani drugih in smatrajo vsaki pojav usmiljenja kakor žal-

jenje njihovega ponosa in dostojanstva in njihove avtoritete. Angleži se sedaj kažejo naravnost ekscitativni v svoji brezčutnosti.

Tržaške vesti.

V spomin pokojnega Ivana Nabergoja »očeta okolice«. (Dopis iz okolice.)

Pomnik postavimo mu tak.
Kot vreden res ga je možak!

Ponavljanje je mati znanja in modrosti; a ponavljanje izreka:

»Slovenec nima sreče«

je sicer tudi znano znanje, a ob enem britko in grenko. To ponavljanje ti govori cela poglavja o žalostnih dejstvih in pojavih, porajajočih se med nami. Kar je mož — trdnih korenjakov v »djanji in nehanji«, prezgodaj legajo v »postelj pod zemljo«; kar je kremen značajev, pa. . . . kaj se hoče. . . . zistemi so različni! In pri nas je v navadi zistem, ki nam ne privošča — v 20. razsvitljenem veku! — niti — šole! Pač grda ironija: ta razsvitljeni vek! — A mi hočemo dokazati, da smo narod, ki hoče živeti, pokazati, da smo ljudstvo, ki hrepeni po šoli, izobrazbi in omiki. Omika pa ima svoj lastni »jezik«, ki pravi, da

»Kdor po šoli hrepeni,
Kdor omike si želi,
Temu je »kultura« mar,
Plemenit mu je njen žar;
Kdor pa šole noče dati,
On kulture ti je tat,
Skruni svet ti njen altar!
Pravi, pravcati »barbars«.

Kedo se je pa med prvimi potezal za naše šole?

Nj ga več med nami!
»Črna ga zemlja krije odeda« —

a delo, ki je je on zapričel, ne sme razpasti, ne sme se zrušiti v razvalino, kjer naj bi se pozneje solnčila ostudna kača, kakor edini žalosten spomin obstanka onih,

»Ki bili so,
A ni jih več.«

Želel si šole svojemu ljubljenu, a teptanemu rodu, dragi Ivane, in prvi si se potezal za njo z vsemi močmi, s katerimi ti je obdarilo nebo.

Dosegel nisi mnogo v tem pogledu, a zapustil nam živi izgle, kako moramo neustrašeno braniti pravice,

»Katerim čuvar
Nebes je vladar
In Avstrija car.«

Če si Ti brez posebnih šol postal ljubljeneč naroda okoličanskega; če ti je ta teptani, zaničevani, a zlati narod okoličanski pridal najčastitejši in najslajše pomembni naslov: »očeta«, k čemu naj nas spodbuja to?! — Da hodimo neomajno po tvojih stopinjah! In dokler se nas Bog in večna, vsikdar zmagovalna pravica ne usmilite: da pomore vsaki iz med nas po skromnih svojih močeh mladini naši in upu našemu na »trdne noge«. — Ko pa to dosežeš, svoj cilj, ne zabi, predraga nam mladina, ohraniti naroda »uma in srca«! Pripravljena bodi za izpolnenje zlatega reka, nastalega v narodu:

»mal položi dar,
domu na altar!«

Tako boš tudi ti pomagala izrečiti in odgojiti nam

»Hrabrih sinov slavni broj,
In za dom navdušen roj.«

Bolje ne moremo častiti in slaviti Tvojega spomina, predragi, nepozabni nam »očeta okolice«, nego da pomagamo mladini izboljšati se, oni mladini, ki je del družine one »majke naše«, katero si Ti ljubil v »zgodi in nezgodi«, kateri si daroval vse svoje moči, kateri si ostal pokoren, udan in zvest sin do zadnjega srčnega utripa svojega!

V ta namen smo začeli nabirati nekateri Tvoji častilci za »dijaško kuhinjo« in nabrali 15 K. Darovali so: Ed. Drašček 2 K, A. Š. 2, dr. Moča 2, Ferdo Ferluga 2, M. P. 1, A. V. 1, S. F. 1, J. Š. 3, Fr. K. 1.

Naj bi ta izgle vspodbudil še druge »sinove okolice« (in druge njihove brate), da bi na ta plemeniti način proslavili spomin »svojega očeta«, čegar duh se bo gotovo radoval tam gori visoko nad zvezdami, vidé požrtvovalnost našo

»V prid učee se mladine
In premile domovine.«

To bodi pomnik »možu očetu okolice«, o katerem lahko rečemo s pesnikom:

»Kar sil Ti dalo je nebo,
Posvetil vse si domovini.«

Zato Ti kladejo tužna naša srca: Večni mir in pokoj in večnaja Ti pam-jat!

Mestni svet tržaški. Pričetkom sinočnje seje mestnega sveta spominjal se je župan dr. Sandrinelli v kratkih besedah smrti pokojnega Ivana Nabergoja, ki je bil

skozi 30 let mestni svetovalec. Spominjal se je ostrih bojov, katere je pokojnik bojeval v mestnem svetu in je povdarjal, da se mora preko groba pozabiti na politična nasprotstva.

Na to se je župan spominjal smrti pokojnega Jurija Galattija, kateri je zapustil občini skoraj vso svojo veliko imovino za gradnjo norišnice. Povdarjal je, da je Galatti, čeravno grškega pokolenja, vendar neizmerno ljubil naše mesto, v katerem je živel in umrl.

Tajnik dr. Rozzo je prečital na to predlog municipalne delegacije, naj se v bodoči norišnici postavi Galattiju spomenik in naj se njegovo ime vpiše med dobrotvorca mesta. Predlog je bil seveda soglasno sprejet.

Župan je potem prečital dopis svetovaleca Banellija, kateri izjavlja, da se — odpoveduje časti mestnega svetovaleca, ker noče nositi nikake odgovornosti za izvolitev prvega podpredsednika in dostavlja, da jeta njegov sklep neomajen in da bi smatral za razžaljenje, ako bi ga skušal kdo pregovoriti, naj odstopi od svojega sklepa. Tudi svetovalec dr. Dampieri je naznanil v kratkem lakoničnem dopisu, da polaga čast mestnega svetovaleca.

Na predlog svetovaleca Combija dovolil je mestni svet 1000 K podpore za ponesrečence v Modici.

Svet. dr. Spadoni je predlagal, naj mestni svet naloži županu, da sporoči isti francoskemu naučnemu ministerstvu sožalje »italijanskega« Trsta na smrti Emila Zole, predstavitelja svobode in pravice. — Za ta predlog so glasovali vsi navzoči svetovalci razun slovenskih.

O volitvi prvega podpredsednika oddanih je bilo 43 glasovnic; od teh je bilo 6 praznih, 1 neveljavna, 7 jih je bilo oddanih na razna imena, 29 njih pa je nosilo ime dr. Veneziana in je bil ta tako izvoljen prvim podpredsednikom mestnega sveta. Po izvolitvi se je dr. Venezian zahvalil v dolgem govoru, v katerem je prav mnogo govoril, a ničesar povedal. Žel je seveda burno odobravanje od strani najete galerije.

Mestni svet je prešel k volitvam v delegacije in v razne odseke. Še pred pričetkom volitev je izjavil sv. Goriup v imenu slovenskih svetovalecev, da se iz že večkrat navedenih varikov on in njegovi somišljeniki ne udeležijo volitev. Večnaja je o volitvah postopala kakor običajno in je le svet. Vatoeva, Dollenza in Goriupa izvolila v dva brezpomembna odseka, dočim ni izvolila nobenega slovenskega svetovaleca ne v delegacijo, ne v kak važnejši odsek. V delegacijo so bili izvoljeni sledeči svetovalci: Benussi, Bernardino, Cimadori, Combi, Luzzatto, Morpurgo, Raseovich, Valerio, Venezian, Ventura; namestniki: Doria, Ricchetti, Spadoni, Vianello, Zarolla.

Prvi okraj zopet brez zastopnika! Kdo bi si mislil: slavni ozkohtlačni škedenjski konšiljer Banelli se je skujal in — kakor je razvidno iz poročila o sinočnji seji mestnega sveta — noče biti več konšiljer. Bog sam vedi, kaj je Carletta dovelo do tega »odločnega« čina?! On sicer zatrjuje, da mu ni prav, ker je bil Venezian izvoljen prvim podpredsednikom ter da on noče biti sokriv na taki izvolitvi; hudobni ljudje pa zatrjujejo, da njemu istotaka ne bi bilo prav, ako bi bili koga drugega izvolili podpredsednikom, ako se tisti kdo drugi slučajno ne bi imenoval — Carletto Banelli! Ali z drugimi besedami: Carletto bi sam rad bil prvi podpredsednik, a ker tega drugi niso hoteli, se je skujal in je vrgel tudi konšiljstvo v kot. Carletta pa niso hoteli imeti za prvega »vice«, prvič, ker ima preozke blače, drugič, ker bi mu ne stala prav »kana«, in tretjič, ker je le okoličanski in ne mesten konšiljer.

Tako govore zlobni jeziki, zbok česar ne prevzemljemo mi nikake odgovornosti.

Volilec prvega okraja pa naj si nikar ne jemljejo preveč k srcu te nesreče, da jih je namreč Banelli pustil na cedilu! — Saj bo Banelli lahko zanje ravno tako modro — molčal, kakor je do sedaj, tudi če ne bo več konšiljer!

Nekateri zatrjujejo tudi, da je bil Banelli vse komedije, ki ga je kaj draga stala, sit in da je porabil prvo ugodno priložnost, da se je ločil od mandata, za katerega pridobitev je toliko delal, se trudil in potil na — kronah.

Banelliju priporočamo, da bi po izgledu jednega svojih prednikov podaril Škedenjem vsaj jedno »bandjero«, katero bi v spomin na njegovo konšiljerstvo nataknil na vodnjak sredi vasi, ker družih spominov nanj itak ne ostane.

Izpuščenje v morje vojne ladije »Babenberg«. Jutri ob 10. in pol uri zjutraj izpuste iz ladjedelnice San Marco v morje vojno ladijo »Babenberg«, ki je napravljena po istem modelu kakor vojni ladiji »Habsburg« in »Arpad«. Izpuščenju bodeta prisustvovala tudi poveljnik vojne mornarice, admiral baron Spaun in kontreadmiral pl. Ripper. Kumovala bo soproga namestnika grofa Gočasa. O tej priliki je policija izdala poseben red za kočije. Vožnje električnega tramvaja od Lloydovega arsenala Štednja pa bodo prekinjene od 9. ure do zaključka slavnosti.

Zakaj? O raznih strani nam poročajo da je redarstveno ravnanje zadnje čase vsprejelo med redarje takih mož, ki neumejo niti besede slovenskega jezika!

K temu ne moremo molčati, ne mené se za to, da nas naši socialisti morda zopet o zmerjajo s »policaji«, ker se brigamo za take stvari. Mi pa vemo, ker nas uče skušnje iz za raznih dogodkov, da je v gotovih trenutkih razburjenja — izlasti pa za naše ljudstvo, ki ne pozna zahrbnosti, kakor izvestni drugi ljudje, ki le prerado nosi srce jeziku in ki v svoji najivnosti in svojem poštenju čisto brez potrebe nosi svojo kožo na trg —, mi vemo, koliko je čisto odvračeno od postopanja: od takta ali netaktnosti, a tudi od zmožnosti najpriprostejega organa javne varnosti v jezikovnem pogledu: ali pride naš človek ob kaki priliki v neprimerno in nesrečo ali pa ne pride. Zato pa, »policaji« gori »policaji« doli: to ni vse eno toliko slovenskemu mestnemu prebivalstvu, kolikor onim našim ljudem, ki prihajajo v Trst, kake ljudi nastavlja naše e. kr. redarstveno ravnanje.

Mi ne zahtevamo, da to ravnanje vsprejema le Slovence v službo redarjev! Ne — mi smo zadovoljni tudi z drugorodci, ako se znajo vesti taktično z našimi ljudmi. To pa je možno izlasti, v koščljivih trenutkih, edino le, ako s o. v. e. s. l. o. v. e. n. s. k. e. m. u. j. e. z. i. k. u.!

Znanje slovenskega jezika je za redarje v Trstu neobhodno potreba kakor je potreba tudi znanje laškega jezika.

Niti tega ne zahtevamo, da bi redarji morali znati pravilno slovensščino; zahtevati pa smemo, da redarji znajo govoriti z našim ljudstvom v njega materinem jeziku!

Bolj skromni menila ne moremo biti. Zato pa opozarjamo imenovano vodstvo, naj o imeovanju rečenih svojih organov računa z razmerami, kakoršnje so v resnici!

To ni prav! Iz Sv. Ivana nam pišejo: Nedolgo temu smo čitali v »Elinosti« dva tri novice o našem školskem vprašanju. Dopisnik ali dopisniki so pozivljali naše ljudstvo, naj ne pošilja svojih otrok v tuje šole in vrtee, ko imamo vendar pri sv. Ivanu svojo slovensko šolo in tudi slovenski otroški vrtee. Mi svetoivanski prostaki radi čitamo take patrijotične pozive in tudi radi ubogamo one, ki nam svetujejo kaj dobrega.

Nam pa ne gre v glavo, zakaj naša inteligenca, oziroma naši boljši krogi ne ravna po istih modrih nasvetih?!

Mi prostaki pošiljamo svoje otročiče v domačo slovensko šolo in v slovenski otroški vrtee. Naša gospoda pa pošilja svoje otroke v — mestne šole!

Mi, kakor rečeno, radi ubogamo lepe in koristne nasvete, prosimo pa, naj se nam zraven lepih nasvetov podajo tudi izgle v dejanjah.

Vemo sicer, da naši gospodi ni ljubo, ako se jim očitajo kake »malenkosti«, ali v tem pogledu se čutimo dolžne izpovedati, kar nas peče! Pa brez zamere.

Radikalci.

Nekoliko pojasnila. Dopis iz Štednja. Dovolite mi, gospod urednik, da s par vrsticami nekoliko pojasnim zadevo učitelja g. Andreja Godine. Mane je tozadevni dopis v cenjeni »Elinosti« svoječasnó tako osupnil, da sem šel takoj k imenovanemu gospodu in ga povprašal, da-li je vse res, kar je trdil dopisnik? Odgovoril mi je, da je ta dopis njega samega iznenadil, ker on da ni v osposobnem odboru za laško čitalnico in tudi ni podpisal nikakega poziva. Šle pozneje, ko je že čital dopis, prepričal se je, da je tudi njegovo ime tiskano na vabilih za vstop v to čitalnico,

kar pa se je zgodilo brez njegove vednosti in proti njegovi volji. On je bil le svojočasno in na usiljivo nago-varjanje obljubil, da bo včasih obiskoval to žitnico, ako se sploh ustanovi — na čemer je pa zelo dvomiti — ni pa hotel pristopiti osnovnemu odboru in tudi ni obljubil nikomur, da se vpiše v to laško žitnico. Ko je izvedel, da so brez njegovega dovoljenja stavili njegovo ime na povabila, je proti temu odločno protestiral in izjavil, da noče biti več sploh v nikaki dotiki s tem društvom, oziroma z osnovnim odborom.

Slavni Ondriček v Trstu. Dne 21. t. m. nastopi ta slavni češki vrtuoz v Schillerjevi dvorani, žal, da le z enim koncertom.

Velikodnšen dar. Gospa Angelika P. Radimiri v Trstu je v počestitev spomina svojega očeta, kapitana viteza Marko Andriča, darovala »Dijaškemu podp. društvu« v Pazinu 100 kron. — Hvala plemeniti gospe!

»Eccellente memoria«. Sinočnji »Trieste«, glasilo tržaških milijonarjev in — kakor govore zlobni jeziki — tudi vladno glasilo, naznanja, da je iz poznane okrajnega glavarja nastavljen redarstveni nadsvetnik Laščak (pardon! Lascia!) že nastopil svojo novo službo.

»Triestu« je torej to »eccellente memoria«! Verujemo. Saj se poznamo! A ravno zato, ker se poznamo, ne umemo, čemu prav za prav izhaja list — »Trieste«! Za posel, ki ga pomaga opravljati, vendar zadoščajo popolnoma — nam vsaj se zdi tako — »Piccolo«, »Indipendente«, »Gazzettino«, »Istria« itd. Specijalno, kar se dostaja g. višega redarstvenega svetnika in posebno še bivšega glavarja v Poreču, Lascia, so vsi tisti v najdivnejem soglasju s »Trieste«. Kdor pa ima s kom iste ljubljence, goji tudi žajmi isto — ljubezen! Malo domačega prepira je sicer včasih v tej prečasti rodbini, sicer pa se vendar čutijo »tutti una famiglia«, kolikor jih »Piccolo«, »Indipendente«, »Gazzettino« in — »Trieste«!

Nova opereta. Iz »Slov. Narod« po smenjemo, da je znani naš komponist, gospod c. kr. okrajni glavar Parma, zložil krasno opereto »Amaconka«. Libreto da je živahen, zanimiv in zabaven, glasba da je pikantna in fina.

Peš-potovalec po Evropi. Danes zjutraj se je predstavil v našem uredništvu 22-letni klepar Peter Lemert iz Beleggrada, kateri že pet let potuje peš po Evropi in je do sedaj križem prepotoval že vse evropske države, razen Španije in Portugala. Lemert pa ni morda šel le preko teh držav, marveč je še vsako državo prepotoval na vsi strani in obiskal vse provincije. Tako je na pr. obiskal vse države v Nemčiji, bil po raznih gubernijah obširne Rusije, prepotoval vse avstrijske kronovine itd. Lemert potuje brez denarja in se le tu pa tam kje ustavlja, da si se svojim delom zasluži za novo obleko ali kako drugo potrebo. Poleg srbskega govori tudi francoski, nemški, ruski ter nekoliko madjarski in turški.

Na potovanju se mu je dogodilo tudi več nezdoljivih: tako se je bil potopil parnik, na katerem se je vozil v Varno, na Angležkem pa so ga hoteli nasilno spraviti v južno Afriko, da bi ga tam uvrstili v angleško vojsko, ki se je bojevala proti Barom. In res bi bil moral Lemert proti svoji volji v južno Afriko, da ga ni rešil srbski odposlanec v Londonu.

Sedaj potuje Lemert v Beligrad, kamor ga kliče vojaška dolžnost, pozneje pa obišče še Španijo in Portugal, kjer se pomudi jedno leto, na kar se definitivno povrne v svojo domovino, kjer opiše svoje potovanje.

Družba sv. Mohorja je začela minoli teden razpošiljati letošnje družbene knjige in prizadevala si bo, da častiti udje dobijo knjige čim hitro mogoče. Zaboje s knjigami odpravi po tej le vrsti:

Škofije: 1. Krška, 2. Goriška, 3. Amerika in Afrika, 4. Razni kraji, 5. Tržaška, 6. Ljubljanska, 7. Lavantinska.

Cenjene gospode poverjenike, katerim se knjige pošiljajo, nujno prosim odbor, naj takoj, ko dobijo »aviso«, pošljejo po nje na pošto ali železniško postajo, da ne bodo sitnih reklamacij, ki povzročujejo samo zamude in nepotrebne stroške. Poštne stroške morajo čast. poverjenikom povrniti posamični udje.

Ose gg. poverjenike, ki dobivajo svoje knjige neposredno v družbeni tiskarni, prosim odbor, naj čim prej pošljejo po nje, da ne bodo zavojno zastavljali prostora, katerega itak primanjkuje.

»Opresnežem«. Prejeli smo: »Opresnežem« odgovarjamo, da smo tudi mi slučajno prejeli in prečitali 1. zvezek romana »Beračeve skrivnosti«. Jezik je še kolikortoliko pravičen in lep.

Glede števila snopičev in časa izhajanja ne moremo odgovoriti, ker nam ni nič znano o tem.

Kedor želi drugih pojasnil, naj se obrne do zalagatelja na Dunaj.

Jubilej! Včeraj je v Trstu občje poznani 60-letni razgrajšč Cana slavil svoj 50. nastop pred — tržaško sodnijo!

Ta človek je nepoboljšljiv. Zato — in pa, ker je o priliki, ko so ga bili odstranili iz kavarne »Specchi«, žalil našo državo in redarje — mu je deželna sodaja ob priliki 50. nastopa njegovega odmerila 3 mesece nagrade in tri poste — za površek!

Dražbe premičnin. V soboto, dne 4. okt. ob 10. uri predpoludne se bodo vsled naredbe tuk. c. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premičnin: v ulici Farneto št. 10, hišna oprava; v ul. S. Giovanni št. 7, tiskarski stroji; na Vrdeli št. 488, hišna oprava; v ulici Nuova št. 1, mehanična oprema, svetiljke in pohištvo; v ulici dell Istituto št. 13, hišna oprava; v ulici Molino a vapore št. 3, hišna oprava.

Vremenski vestnik. Včeraj: toplota ob 7. uri zjutraj 17.0 ob 2. uri popoldne 25.5 C. — Tlakomer ob 7. uri zjutraj 756.9 — Danes plima ob 10.10 predp. in ob 8.38 pop.; oseka ob 4.05 predpoludne in ob 4.07 popoldne.

Društvene vesti.

Pevsko društvo »Zastava« v Lonjerju vabi na vrtno veselico, s petjem, godbo in sodelovanjem »Tržaškega Sokola«, ki se bo vršila v nedeljo dne 5. oktobra t. l. Vspored: 1. N. M. škov: »Koračnica«, svira godba. 2. H. Volarič: »Slovenski svet ti si krasan«, poje moški zbor. 3. N.: »Valovi«, valček svira godba. 4. F. S. Vilhar: »Na Velebitu«, poje moški zbor. 5. N.: »Cigani«, svira godba. 6. G. Eisenhut: »Mazurka«, poje moški zbor. 7. N.: Sekstet iz opere »Prodana nevesta«, svira godba. 8. Telovadba, izvaja telovadno društvo »Tržaški Sokol«. 9. N.: »Diane lovski klic«, svira godba. 10. N.: »Na Neheju gradu«, poje moški zbor s spremljevanjem godbe. 11. »Slovenski venec«, svira godba. 12. Ples in svobodna zabava. Na veselici svira narodna godba od sv. Mar. Mag. spodnje. — Začetek ob 4. uri popoldne. — Vstopnina na veselico 50 stot. (25 nvč.), k plesu 1 krono. (Oiroci, spremljani po stariših, so vstopnine prosti).

Preplačila se hvaležno sprejemajo, ker je čisti dobiček namenjen v poplačanje harmonija, katerega si je društvo letos kupilo. Na obilno udeležbo vabi

o d b o r.

Vojaško-veteransko podporno društvo pod protektoratom Njeg. ces. in kraljeve visokosti nadvojvode Frana Ferdinanda je na željo poveljnika vojne mornarice, admirala barona Spauna, zasnovalo oddelek za veterane c. in kr. vojne mornarice. Prošnji društva, da bi členi tega oddelka smeli nositi posebno uniformo, je oblast ustregla. Pojasnila daje društvena pisarna, ulica Tintore št. 5.

Vesti iz ostale Primorske.

× **Simptomatično.** Te dni se je na okrožnem sodišču v Rovinju vršila vsiljena razprava zoper nekega pazinskega redarja, ki je bil na okrajnem sodišču v Pazinu obsojen zato, ker je bil v službi postavil roko na nekega italijanskega podanika, ki je žalil občinske redarje. Proti italijanskemu podniku sodišče ni postopalo, niti dovolilo prič, katere je bil navel redar v svoji brambo.

Navzklieni razpravi je bil redar rešen obtožbe. Povdarjamo pa to zato, ker se je dogodilo že 4—5krat, da je okrajno sodišče v Pazinu obsodilo obč. redarje v Pazinu, a so bili poslednji vsako krat rešeni od druge instance. Značilno je tudi, da italijansko novinstvo vsikdar glasno spremlja vsako obsolbo občinskih redarjev v Pazinu od strani prvega sodnika, dočim razsodbe druge instance niti ne omenja!

× **Sestra streljala na brata.** V zgodovinskem gradu Trsatu pri Reki se vrši razprodaja zapuščine pok. grofa Arturja Nugenta. Predvčeraj sta prišla zapiske pregledovat grof Lavel Nugent in njegova sestra Ana. Pri tem sta se sprla, in grofica Ana je tekla v drugo sobo po revolver ter ustrelila na brata. Kroglija mu je zletela tik

mimo glave v steno. Prihitel je policaj, ki je razjarjeni grofici iztrgal revolver. Grofica je pod policijskim nadzorstvom.

× **Nečuvena brezobraznost.** V Pulju so izdali pozive na kontrolne shode samo v italijanskem jeziku. Izdala jih je sicer občina, ali v takimenovanem prenešenem delokrogu, torej v imenu državne oblasti. Te italijanske pozive so morali izjecljati tudi občinski »delegatje« — po čisto hrvatskih selih okolice puljske. To je res brezobrazno. Tu gre za davek v krvi, katerega morajo enakomerno nositi vse narodnosti. Najprvotnejša pravica bi zahtevala torej, da se vsaj o plačevanju takega davka govori z vsakim narodom v njegovem jeziku! Drugod je tudi tako. Ali v Pulju — saj vemo, kako je! Gospod župan Rizzi ima nalogo, da s pomočjo c. in k. vojne mornarice (ki dobiva skoro ves in najbolj svoj material iz hrvatske Dalmacije) vzdržuje — italijanski značaj mesta puljskega!

»To je nečuvna brezobraznost« — piše »Naša Sloga« —, ako se v takih stvareh prezira naš jezik — oni jezik, katerega se neki krogi radi poslužujejo, kadar treba pozivati Slované na prelivanje krvi za carja in za Avstrijo. Ali seveda — sedaj treba mazati in tolažiti Kalabreže, ker so sirote v zadnji čas, ko je imel cesar priti in je prišel v Pulj, preveč trpeli — zvesti in udani kakor so!»

Vesti iz Kranjske.

× V Višnji gori razširijo šolo v štiri-razrednico in sezidajo novo šolsko poslopje. Tako so sklenili interesentje na komisijonalni razpravi.

× **Cecilijino društvo v Ljubljani** bo slavilo dne 8. novembra svojo petindvajsetletnico. V orglarsko šolo je bilo letos vprejetih deset novih učencev; tako je zdaj vseh skupaj dvajset.

Vesti iz Štajerske.

— **Deželnozbornske volitve na Štajerskem.** Obilno obiskan shod zaupnikov brežiškega, sevnškega in kozjanskega okraja v Rajhenburgu dne 1. t. m. je proglasil kandidatom za kmečke občine tega okraja g. župnika Žičkarja. Shod je kandidatu tudi za bodočo prepustil svobodno roko glede vstopa v deželni zbor.

Zaupni shod, ki se je vršil v Celju dne 2. t. m. je proglasil kandidatom za kmečke občine celjskega okraja dra. J. Dečka in dra. Hrašoveca.

Za mestno skupino celjsko bo slovenski kandidat dr. Karlovšek, za slovenjegraško dr. Mayer.

— **Zgubil se je.** Jože Suhadolec, posestnikov s.a. na Dobrovi, peljal se je v nedeljo s svojim očetom Frančiškom Suhadolecem na sejem v Bučko. Na Zidanem mostu sta morala prestopiti v zagrebški vlak, a prišla sta k vlaklu v hipu, ko je že odhajal. Oče je še prišel v voz, sin pa je ostal nazaj. Poslednji ni več prišel domov in nihče ne ve, kje se nahaja.

— **Promocija.** Včeraj je bil na graški univerzi promoviran doktorjem vsega zdravilstva g. Jože Goričar iz znane rodoljubne rodbine v Mozirju. Častitamo!

Razne vesti.

Emil Zola. Včeraj zjutraj došla je v Pariz udova po pokojnem pisatelju. Ko je imela priti u lova v hišo, kjer leži nje pokojni soprog, so intimnejši hišni prijatelji odredili, da ne sme nihče obiskati mrliča, pač pa je bila na ulici ogromna množica ljudi, kateri so molče snemali pokrivala, ko je šel mimo voz, v katerem se je vozila gospa Zola. Udovo je pogled na truplo silno pretresel in so jo le s težavo odtrgali od mrliča. Pozneje se je nekoliko pomirila in ostala ves dan poleg mrtvaškega odra.

Vlada je sklenila prirediti pogreb Zole na državne stroške. Pogrebne sprevede se udeleži tudi Alfred Dreyfus. Na grobu bo med drugimi govoril tudi znani pisatelj Ludovik Halévy. Sinoči so odprli testament in se zatrijuje, da je Zola svojo soprogo imenoval glavnim dedičem; otrokom pa je določil znatne legate.

Brzjavna poročila.

Goriška trgovsko obrtna zbornica. DUNAJ 3. (B.) »Wr. Ztg.« javlja: Minister za trgovino je potrdil zopetno izvo-

litev Evgena barona Ritterja Zahonyja predsednikom in Ljudevita Mighettija podpredsednikom trgovsko-obrtno zbornice v Gorici.

Veliki knez Nikolaj v Carigradu.

CARIGRAD 3. (B.) Sestanek sultana z velikim knezom Nikolajem Nikolajevičem je bil izredno prisrčnega značaja. Veliki knez je prinesel sultanu pisma carja Nikolaja z zagotovilom prijateljskih čustev istega. Ta obisk naj dokaže, da slavnosti v soteski Šipka niso bile nikaka politična demonstracija, ampak izključno le vojaška spominjska slavnost.

Pogreb Zole.

PARIZ 3. (B.) Policijski prefekt je izdal obsežne odredbe, da o pogrebu Zole prepreči vsako kaljenje reda. Odposlanstva, ki se hočejo udeležiti pogreba, se imajo oglasiti direktno pri njem, ker je on sam prevzel organizacijo pogreba. Govori se, da socijalističnim društvom ne bo dovoljeno udeležiti se pogreba zastavami in znaki.

Bratje Sokoli!

Vabljeni ste, da se udeležite v društveni obleki izleta, ki ga priredi naše društvo v nedeljo v Lonjer na veselico pevskega društva »Zastava«. Zbirališče v konsumnem društvu pri sv. Ivanu. Odhod od tu ob 2 1/2 uri pop.

ODBOR.

Proti kašlju, grlobolu, hripavosti, kataru, upadanju glasu, itd. itd.

zahtevajte vedno

Prendinijeve pastilje.

Čudovit učinek pri pevcih, govornikih, prepovednikih, učiteljih itd.

Dobivajo se v škatljicah v Prendinijevih lekarnah v Trstu in v vseh tukajšnjih boljših lekarnah kakor tudi po celi Evropi.

Škatljica stane 60 stotink.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Svoji k svojim!

ZALOGA

pohištva

dobro poznane

tovarne mizarske zadruge v Gorici (Solkan)

vpisane zadruge z omejenim poročtvom

prej Anton Černigoj

Trst, Via di Piazza vecchia (Rosario)

št. 1. hiša Marenzi.

Največja tovarna pohištva primorske dežele.

Solidnost zjamčena, krti les se osuši v to nalašč pripravljenih prostorih s temperaturo 60 stopinj. — Najbolj udobno, moderni sestav. Konkurenčne cene.

Album pohištva brezplačen.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Prodajalnica obleke,

ki se je nahajala na trgu Zonta je preložena v

ulico delle Acque št. 12.

(zraven g. Jakoba Perhavec nasproti kavarne Central)

Prodaja moških in ženskih oblek ter drobnarij za krojače in šivilje.

Svojim rojakom se toplo priporoča za obilen obisk

Vilko Tosti.

Aleksander Levi Minzi

Prva in največja tovarna pohištva vseh vrst.

• T R S T •

TOVARNA:

Via Tosa,

vogal

Via Limitanea

ZALOGA:

Piazza Rosario št. 2

(šolsko poslopje)

In Via Riberge št. 21

Telefon št. 670.

Velik izbor: tapetarij, srecal in slik. Izvršuje naročbe tudi po posebnih načrtih

Cene brez konkurence.

ILUSTROVANJE CRTEŽI ZASTORI IN FRANKO

Predmeti poslavio se r.a. pa obrod ali železnice, razno

„Andemo de Franz“

kréma

v ulici Geppa št. 14.

Toči vina prve vrste:

Bela vipavska . . . liter po 40 kr.
Črna istrska . . . „ 36 „
Kuhinja domača, vedno preskrbljena z gorkimi in mrzlimi jedili po zmernih cenah.
Družnam se pošilja na dom od 10 litrov naprej: Ipavsko belo liter po 32 kr. črno istersko liter po 28 kr.

Priporoča se tudi krémarijem, katerim dajem vinood 50 litrov naprej po dogovorjeni ceni.

Josip Furlan, lastnik.

Srečkanje jutri

Srečke loterije c. k. dun. redarstva po 1 krono

1500 dobitkov, med temi 100 glavnih dobitkov v efektivni vrednosti

kron 50.000 kron.

Prvi trije glavni dobitki kron 25.000, 5000, 1000 se izplačajo na zahtevanje po odbitku zakonitega davka

v gotovem denarju.

Vdobjajo se v vseh menjalnicah, tobakarnah, loterijskih nabiralnicah in pri

Polizei-Lotterie-Bureau, Dunaj, I. Singerstrasse 2, kateri pošilja tudi vsakemu kupcu srečke brezplačno in franco izkaz srečkanja.

Obuvala!

Pri Pepetu Kraševcu

zraven cerkve sv. Petra (Piazza Rosario pod ljud. šolo)

Bogata zaloga raznovrstnih obuval za gospode, gospe in otroke.

Poštarne naročbe se izvrše takoj. Pošiljatelj se poštne prost.

Prevezma vsako delo na debelo in drobno ter se izvrše z največjo točnostjo in natančnostjo po konkurenčnih cenah.

Za mnoge brojne naročbe se toplo priporoča Josip Stantič čevlj. mojster.

Zalagatelj uradnikov in uslužbencev konsumnega skladišča c. kr. glavnega carinskega urada in c. kr. generalnih skladišč; nadalje stražnikov c. kr. javne straže v Trstu in Miljah ter orožništva c. kr. piv. avstr. Lloydja.

Prodaja

stare in nove; sodar v ul. Boschetto št. 20.

Velikanski izbor raznega pohištva

spalne in jedilne sobe, svetlo ali megleno politirane.

Bogat izbor

divanov, ekvirjev, ogledal, stolic, stenskih ur

se nahaja v dobroznani

zalogi pohištva

Rafael Italia

Trst - ul. Malcanton št. 1. - Trst.

Na prodaj je

eno leto rabljen harmonij s premikajočo se klaviaturo. Natančneje se izve v ulici Molin piccolo št. 1. I.

Anton Skerl

mehanik

Piazza delle Legna 10. (hiša Caccia).

Gramofoni, fonografi, plošče in cilindri za godbo v velikem izboru.

Internacionalna godba in petje.

Vse po cenah, da se ni bati konkurence.

Specijaliteta:

Priprave za točenje piva.

NB. V olajšanje nakupovanja se prodajo vsi predmeti tudi na mesečne obroke.

V novi trgovini na drobno

Peter Klansich

Piazza Nuova (Gadola) št. 1, zraven bukvarne Chiopris se nahaja bogata zaloga

platnega in bombažnega blaga za opravo nevestam po najugodnejšimi cenami.

Velik dohod frustanja in pogrinjal.

Edini zastop se zalogo za Trst, Goriško, Reko, Istro in Dalmacijo

TOVARN ZA PLATNO IN PRTE v COURTRAI, FIANDRIJA (BELGIJA).

Henrik Preuer

Trst, Via Nuova št. 18.

Tovarna pohištva od bambusa, fušpana in vrbja.

Popolne oprave, najbolj pripravne za darove kakor: stolice, naslanjači, etažere, mizice, španske stene za peči ali proti prepihu itd. itd.

Najzmernejše cene.

Najstarejša slovenska tovarna in zaloga pohištva

Andrej Jug

TRST — ulica sv. Lucije št. 12 (zadej c. k. sodnije) — TRST

prilaga svojim cenicnim rojakom svoje najbolje in trpežno pohištvo, bodisi svetlo ali temno politirano, kakor za spalne, jedilne in vizitne sobe. Sprejema tudi naročbe za vsakovrstne izdelke po meriti ali popravilo, katere izvrši v najkrajšem času in v polno za ovoljnost naročitelja.

Cene brez konkurence.

Za obilne naročbe se toplo priporoča svojim rojakom v mestu, okolici in na deželi: v misli gesla: Svoji k svojim!

Svilene plinove MREŽICE!!

„ROYAL“

dajajo najbolj bleščečo luč in so neverjetne solidnosti po 35 in po 50 nvč.

Cilindri, tulipani, klobuki za svetilke itd.

Naročbe.

PODJETJE ZA NEPREGORLJIVE LUČI

P. ROZZO, ul. S. Antonio 5.

Glavni zastop za Trst, Kras, Goriško, Istro, Dalmacijo in Tirolsko zavarovalnega društva na življenje in rente

GLOBUS

centralno ravnateljstvo na Dunaju I. Franz-Josefs-Quai št. 1a (v lastni hiši).

P. polno vplačana glavica 2.000.000 K, ustanovljena od dunajkega bančnega društva in bavarske hipotekarne in menične banke v Monakovu.

Sprejema zavarovanja na življenje v raznovrstnih kombinacijah in proti nizkim premijam. Specijalno zavarovanje otrok brez zdravniškega ogleda, izplačava: v slučaju ženitve ali prehoda v vojske zavarovani znesek proti malemu odbitku pred pretekom zavarovalne dobe.

Glavni zastop v Trstu, Corso št. 7. Telefon 469.

Sveže maslo

naravno iz štajerskih planot, prodaja in pošilja na dom prodajalnica jestvin v ulici Farneto št. 26.

OBUVALA.

— Dobro jutro! Kam pa kam?
— Grem kupit par čevljev!
— Svetujem Vam, da greste v

ulico Riborgo št. 25 po domače k Pierotu. Tam vdobite vsake vrste obuvala za moške, ženske in otroke. Isti popravlja male stvari brezplačno ter sprejema naročbe vsakovrstno obuvale na debelo in drobno.

Lastnik: Peter Rehar.

Spoštovane slovenske gospodinje Zahtevajte pri svojih trgovcih

ново

Ciril-Metodijevo cikorijo.

A. BUCHBINDER

TRST. — ulica Riborgo št. 27. — TRST.

Raznovrstna zaloga ogledal in okvirjev tapetarij vseh vrst, ročnih kovčkov in velikih kovčkov vseh vrst po načrtih železnice. Naročbe sprejema za kompletne sobe toli v mestu koli za odpošiljanje po železnici ali morju.

JAKOB BAMBIČ

trgovec z jedilnim blagom

Via Giulia št. 7.

Priporoča svojo zalogo jestvin kolonijalij, vsakovrstnega olja, navažnega in najfinejšega. — Najfineje testenine, po jako nizkih cenah, ter moke, žita, ovsu, otrobi. — Razpošilja naročeno blago tudi na deželo na debelo in drobno. — Ceneke razpošilja franco.

Prave

kranjske klobase

razpošilja po poštne povzetju od 5 klg. naprej, kilo po gl. 1.35 Angela Novak, Trebnje, Dolenjsko.

TOVARN POHIŠTVA

IGNACIJ KRON

Dvorni založnik. — Ustanovlj. 1848.

ulica Cassa di Risparmio Tovarna na Dunaju.

Novi ceniki, izvorni narisi, načrti za sobe na zahtevanje brezplačno.

M. Aite

trgovina z manifakturnim blagom

ul. Nuova, ogel ul. S. Lazzaro št. 8 s podružnico ul. Nuova, ogel ul. S. Lazzaro št. 5.

si dovoljuje obvestiti slavno občinstvo in cenj. odjemalce, da je jako pomnožila svojo zalogo kakor tudi povečala prostore s tem, da je ustanovila zgoraj omenjeno podružnico zato, da more v polni meri zadostiti vsem zahtevam cenj. odjemalcem.

V obeh prodajalnicah vdobiva se razno blago najbolje kakovosti in najmoderneje iz prvih tovarn, posebno pa snovi za moške in ženske obleke, srčice, ovratnike, ovratnice, tu je velikanski izbor platnenega in bombažnega blaga, prtov in pitčkov ter vsake vrste perila, bodi od bombaža, ali platna. Pletenine, svilene raznovrstni okraski za šivilje in kitničarke Velikanski izbor snovij za narodne zastave in trakov za društvene znake.

Sprejema naročbe na moške obleke po meri, katere izvrši najtočneje in najnatančneje po cenah, da se ni bati konkurence.

Poskušaj, da se prepričaš!

FERDO GUŠTINČIČ

klesarski mojster

TRST (via Giuliani II) — BARKOVLE (zraven pokopališča)

Izvršuje vsakovrstna in najfinejša ornamentalna dela kakor n. pr.: oltarje, spomenike, kipe, poprsja. — Razna dela iz mramorja, cementa in gipsa, kakor tudi slike po fotografiji v vsakovrstnih formatih itd. itd. Več slik je na ogled v »Narodnem domu« v Barkovljah.

Lastni kamenolom v Petrovici (Repen). Zage na motor.

Cene po pogodbi in jako nizke.

Priporočuje se slav. slovenskemu občinstvu za obile naročbe udani

Ferdo Guštinčič klesarski mojster.

Na znanje.

S'avnemu slovenskemu občinstvu si dovoljujem najljubše naznaniti, da sem se preskrbel s spretnim pomočnikom hrvatske narodnosti.

Priporoča se toplo

Zigoy Anton, brivec ul. Stadion št. 1.